

## विष्णु नाम स्मरण

વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય  
અમદાવાદ  
તી ઓપીરાઈટ-સંગઠ

॥ १७ ॥ सुसहस्रनामने आभास  
छंद हरिजीत.

શ્રી (વિષ્ણુનાં) શુભ નામથી, જે સ્મરણુ સહ ગુણુ ગાય છે;  
 પુનરાગમનના પાશથી તે, સઘ છૂટા થાય છે;  
 આવા મહાન સમર્થ ચરણે, શીશ હું સ્નેહે ધરું;  
 છે જ્ઞાન જેવું તે પ્રભાણે, વિવેચન આજે કરું.  
 આકાર જેનો શાન્ત છે, છે શયન જેનું શંખ પર;  
 છે કમળ જેની નાભિમાં, જે દેવતાના ઇશ્વર !  
 આકાશ સમ આભાસ જેનો, મેઘ સમ જે રચામ છે;  
 છે અંબ જેનું સર્વ નિર્મલ, પરમાના જે રામ છે.  
 ૧ કમળ જેવાં નેત્ર, જેને જાળખે રચિત હયાનથી;  
 પડાવનારા જે ખને, સંસારના બન્ધ-બાનથી;  
 નાથ ચૌદે લોકના, તે વિષ્ણુપદને હું નમું;  
 આલહાદથી ગુણુ ગાઈ એના, દિવસ મારા નિર્ગમું.  
 ૨ અક્ષમય, વ્યાપક અને, ત્રણ કાલ જેને સાધ્ય છે;  
 કા કરે જે જીવને, જે સર્વના ષઆરાધ્ય છે;  
 સર્વ જીવો તણું પાલન, પ્રેમથી પોપી કરે;  
 જમદગ્નિ અર્ધ ઉત્પન્ન, અંશરૂપે અવતરે !  
 પ્રાણિધાના અંતરાત્મા, પ્રાણને ઘેં પુષ્ટતા;  
 પશિશદ આત્મા જે તણો, જેમાં રહી પરમાત્મતા.

१. ६. ६. १. २. ३. ४. ५. ६. ७. ८. ९. १०. ११. १२. १३. १४. १५. १६. १७. १८. १९. २०. २१. २२. २३. २४. २५. २६. २७. २८. २९. ३०. ३१. ३२. ३३. ३४. ३५. ३६. ३७. ३८. ३९. ४०. ४१. ४२. ४३. ४४. ४५. ४६. ४७. ४८. ४९. ५०. ५१. ५२. ५३. ५४. ५५. ५६. ५७. ५८. ५९. ६०. ६१. ६२. ६३. ६४. ६५. ६६. ६७. ६८. ६९. ७०. ७१. ७२. ७३. ७४. ७५. ७६. ७७. ७८. ७९. ८०. ८१. ८२. ८३. ८४. ८५. ८६. ८७. ८८. ८९. ९०. ९१. ९२. ९३. ९४. ९५. ९६. ९७. ९८. ९९. १००.

જે કાર્ય, કારણ રહિત છે, જે નિત્ય શુદ્ધ વિમુક્ત છે;  
 જે 'અદ્ધ' માટે સર્વ રીતે, યોગ્ય 'આશ્રયયુક્ત' છે. ૫  
 જેનો ન નાશ, વિકાર જેમાં કોશ પણ દેખાય ના;  
 નવદારવાળા હેહમાં, જેનું શયન સમજાય ના !  
 જે પ્રલયમાં પ્રસાંડના, સંહારના કરનાર છે;  
 જે સરક્ષતાથી સર્વને, સાક્ષી બની જોનાર છે. ૬  
 જે સર્વ ઠેરા અંગ તેમ ઉપાંગને બાણી શકે;  
 અવિનાશ જે કહેવાઇને, અક્ષરરૂપે જગમાં ટકે;  
 જે છવ-ધૈર્ય 'ઐક્યની, રાખે, રખાવે ભાવના;  
 નાવિક સદૈવ ગણાય છે, જે નિરંજન ભવ-નાવના. ૭  
 નરસિંહ ઠેરૂં રૂપ ધારણ, 'સ્વયં' જે કરનાર છે;  
 જે હૃદય-સ્થાને સ્નેહદારા, રમાના ધરનાર છે;  
 જેના મનોહર-કેશ, જેણે દૈત્ય કેશીને હણ્યો;  
 કવિ '૧૦'કાવિદે સૌ પુરૂષમાં, ઉત્તમ પુરૂષ જેને ગણ્યો. ૮  
 સર્વ અસત્ ઠેરા રૂપને, સમજી શકે જે સર્વથા;  
 જે પ્રલય વેળાએ ઠરે, પ્રાણી તણી '૧૧'પ્રજ્ઞા વૃથા;  
 જે ગુણાદિકથી રહિત છે, કલ્યાણકારી જે ખરા;  
 આપી શકે છે યોગ્યને, જે '૧૨'મુદિત થૈ વિદ્યા '૧૩'પરા. ૯  
 જે રહે છે સ્થિર, આદિ કારણ સૃષ્ટિના લેખાય છે;  
 જે દુષ્ટનાશક, સાધુરક્ષક, નામથી પંકાય છે;

૬ સંસારના બંધનમાં બંધાઈ રહેલા માયામાંજ મયેલા. વિષય-  
 વાસનાથી ભરેલા. ૭ આશરો આપનારા, રસ્તો દેખાડનારા, બોધ  
 દેનારા. ૮ એકતાની. ૯ પોતાનીજ ઇચ્છાવડે. ૧૦ વિદ્વાને, પંડિતે, જ્ઞાનીએ.  
 ૧૧ સ્મરણશક્તિ. મેધા, વિશેષ જે જાણવાની શુદ્ધિ છે તેને. ૧૨ શબ્દ  
 અર્થને, ઉમળકો આણીને. ૧૩ ઉત્તમ પ્રકારની વિદ્યા જે વિદ્યાવડે મોક્ષ  
 મેળવવાની સાધના સાધી શકાય છે તે પ્રજ્ઞાવિદ્યા.

# ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ ગૂજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ ]

અનુક્રાંક ૨૩૧૦૮- વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પિલ્લુ લામ રમરુ

વિષય ૪- : ૬

મહા પ્રમાણું હમ હલ, જે હૃદયથી રાજી રહે;  
 ૧૪નિજ પ્રેરણાના ખસવડે, ૧૫'શુભ' ૧૬સુસદ્ધારા જે કહે. ૧૦  
 'સામર્થ્ય' એ અર્થપ્રિય, પ્રત્યેક જેનું કાર્ય છે;  
 જે તણી ધરૂછા અવર પણ, ખસવંતથી ૧૭અનિવાર્ય છે;  
 જે સુવર્ણ છે અવતારધારી, ભક્તનો ભય જે હરે;  
 જે સૂર્યમંડળમાં વસીને, પ્રકાશિત ૧૮'ભૂ' ને કરે. ૧૧  
 પાપી, પતિત, માની તણા, પરિતાપ જેનાથી મટે;  
 ખડું ફેરફારો થાય પણ, જે નહીં લેશ વધે ઘટે;  
 મગ્ગેદ, બીજા યજુર, ત્રીજા સામમાં જે છે સ્વરો;  
 જે સ્વરોમાં શ્રીવિષ્ણુની, વાણીતણા છે ૧૯નિર્ઝરો. ૧૨  
 જે છે ૨૦હિરણ્યમય, ૨૧અખિલનાતા, આદિ અંત ૨૨વિહીન જે;  
 જે કર્મફલદાતા છતાં, છે ભક્તને આધીન જે;  
 જે જગતને ધારણ કરે છે, ૨૩શેષ સદશ રૂપથી,  
 જે ધરાવે છે અધિક સત્તા, ભૂપના પણ ભૂપથી ! ૧૩  
 ઘટના ઘડે જે વિશ્વની, ક્ષેત્રજ જે કહેવાય છે;  
 જેનો નિયમપૂર્વક પરમ, ૨૪નેતાસમો વ્યવસાય છે;  
 જે છે ૨૫સનાતન, નિત્ય છે, જે અચલ છે, જે એક છે;  
 તે છતાં પણ જે ૨૬મૂર્ત છે, શાસ્ત્રોક્ત જ્યાં ૨૭અભિષેક છે. ૧૪  
 મન, કર્મ વાચા કે પ્રમાણો, વડે જે સમભય ના;  
 ૨૮સાક્ષત રહ્યા પણ તોય પોતે, દષ્ટિથી દેખાય ના !

૧૪ પોતાની. ૧૫ જેમાં કલ્યાણ રહ્યું છે તે. ૧૬ સત્પુરુષ. ૧૭ કોઈથી ફેરવાય નહિ એવી. ૧૮ પૃથ્વી. ૧૯ ઝળી. ૨૦ સોના જેવા રંગવાળા ૨૧ તારક. ૨૨ આદિ અંત વચરના ૨૩ શેષ જેવા. ૨૪ સર્વોપરી. ૨૫ ભૂતામાં ભૂતા. ૨૬ આકારવાળા. ૨૭ શાસ્ત્રને અનુસરી સ્થાપિત થયેલા. ૨૮ ત્રણે કાળમાં રહેનારા. વિશ્વમાત

૨૯ સચિદ અને સાનંદ જેને, કૃષ્ણ નામ અપાય છે;  
જે જ્ઞાન, શ્રદ્ધા સહિત સાચા રનેહથી પૂજાય છે. ૧૫

જે ઉપર, નીચે, મધ્ય ભાગે, ત્રણે સ્થાનકમાં વસે;  
જે છે ઽનિયંતા, પ્રાણુદાતા, ભક્તને જોઈ હસે !  
મધુ હૈત્યને જે મારનારા, પરાક્રમમાં શ્રેષ્ઠ જે;  
ભૂજર્મમાં, ઽનભમાર્ગમાં, જે સર્વ કરતાં ઽરજ્યેષ્ઠ છે. ૧૬

પુણ્ય, પાપને જે જાણનારા, છતાં દીનદયાળ જે;  
જે પતિતને પાવન કરે છે, કાળના પણ કાળ જે;  
જે ઽઆત્માની પીડા હરે, આધાર આપે ત્રેમથી;  
જે વિશ્વકારણભૂત છે, રાખે શરણને ઽક્ષેમથી. ૧૭

જે વિમળ બુદ્ધિ, વિચાર નિર્મળવડે કર્યાંક જણાય છે;  
ઽસૂષ્ણ અને ઽદ્દષ્ટા કહીને, વેદ જેને ગાય છે;  
શ્વ, પ્રહર, ઽવાસર, માસરૂપે, વર્ષ રૂપે જે રચ્યા;  
અવતારધારી છતાં શાસ્ત્રે, ઽઅજ્ઞમા જેને કહ્યા ! ૧૮

ઽવ્યયુત થાય ના તે થકી અવ્યયુત, મુનિવરો જેને કહે;  
જે છે ઉદાર અપાર જેમાં દયાનાં અણી વહે !  
જે ધનુધારી, બુદ્ધિશાળી, ગમન કરનારા બધે;  
પુરુષાર્થ જેનો સર્વથા, સૌ દેવતા કરતાં વધે. ૧૯

જે ધર્મનું રક્ષણ કરે, ધર્મોત્થાનું રક્ષણ કરે;  
જે દુષ્ટનું, દોહડી તણું, વા હૈત્યનું હૈવત હરે;

૨૯ સત, ચિત અને આનંદરૂપ. ૩૦ 'નયમમાં રાખનાર. ૩૧ આકા-  
શમાર્ગ. ૩૨ મહોદય. ૩૩ દુઃખી, પીડિત. ૩૪ રક્ષા કરીને. ૩૫ સુષ્ટિના  
રચનાર. ૩૬ જોનાર ૩૭ દિવસ. ૩૮ જે જન્મતા નથી એવા ૩૯ ચક્ષિત.

છે સર્વ સ્થળમાં વાસ જોનો, સદોદિત જે શુદ્ધ છે; ૨૦  
 છે હુક્ષિમાનો જેટલા, તેમાંય પણ જે યૌગ્ય છે  
 જે છે અમોઘ પ્રભાવવાળા, પૂર્ણ, સિદ્ધ સ્વરૂપથી;  
 જે ભક્તજનનો ભય હરે, ભય ભરેલા ભવ-રૂપથી;  
 જે છે અખંડાનંદ જોની, પ્રતિજ્ઞા લવ ના ફરે;  
 જે છે યૌજનાદર્શન યસર્વવેદતા, કોઈથી જે ના ડરે. ૨૧  
 યૌહસ્તામલકવત્ સર્વના જે મમને જોનાર છે;  
 શુદ્ધાચરણ જે લોકના, હિતકાળ આચરનાર છે;  
 ચૈતન્યના દેનાર જે, ચૈતન્યના હરનાર જે;  
 જે ગુપ્તમાં પણ ગુપ્ત સ્થળમાં, અહર્નિશ ફરનાર છે. ૨૨  
 જેને ન લાગે રંગ, જે નિદોષ છે, અધ્યક્ષ છે;  
 જે ભક્તિ, જ્ઞાન, વિરાગદ્વારા, કમવડે પ્રત્યક્ષ છે;  
 જે સિદ્ધિ આપે, રિક્તિ આપે, લાભ અર્પે લક્ષ્મી;  
 જે ખુદ્ધિ અર્પે, શુદ્ધિ અર્પે, વૃદ્ધિ અર્પે સર્વથા. ૨૩  
 સંહારવેળા રોવરાવે, રૂપરૂપે જે વળી;  
 યાપે, ઉદ્યાપે સૃષ્ટિને કળ જાય ના જોની કળી !  
 સ્તુતિ કરે પાપી મનુષ્યો, તેનેય પાવન જે કરે;  
 યૌજ્ઞતા બની યૌજ્ઞતા બની, જે સર્વ સ્થળમાં સંચરે. ૨૪  
 યૌજ્ઞસાસુને જે જાણનારા, અનથ જે કહેવાય છે;  
 જોના પ્રભાવે, પ્રકાશે, ચૈતન્ય આ દેખાય છે;  
 જે યૌદિવ્ય છે, જે યૌવંશ છે, યૌગોવિદ જે, શ્રીમાત્ર જે;  
 જે બચાવે દુઃસંગથી, જે ભક્તના ભગવાન છે. ૨૫

૪૦ જ્ઞાતી. ૪૧ જોનોની પીડા હરનારા. ૪૨ સર્વ જાણનારા. ૪૩  
 કાચમાંના આમળાની પેઠે. ૪૪ છતનાર. ૪૫ દોરનાર. ૪૬ જાણનાની  
 ઉદ્યાવાળા. ૪૭ તેજસ્વી. ૪૮ નમના યોગ્ય. ૪૯ હિન્દીયોને જાણવાળા.

રાજ કરે જે પંસુરજનોને, શક્તિમાં જે છે પુરો;  
 બ્રહ્માંડની નિજ સ્કંધ પર, ધારણ કરી જેને ધુરો;  
 જે નિયમ, નિશ્ચયથી ચલાવે, શ્રમ વગર સૌ તોંત્ર આં;  
 બહુ ચમત્કારિક પ્રણાલી છે, ગુપ્ત એના મંત્રમાં! ૨૬  
 માયા તણ્યા તોંત્રી સ્વયં, જે સૂત્રધાર ગણાય છે;  
 જે છે પ્રતિષ્ઠિત પરમ, જેના પ્રતિષ્ઠિત ગુણ ગાય છે;  
 પૃથ્વીકાર જે, પરચન્દ્રાંશુ જે, જે પદ્મવાસુદેવ પદ્મઅલક્ય છે;  
 જેની ક્રિયાઓ સમજનારા, સહ્યમાં પણ સહ્ય છે. ૨૭  
 જે છે સુરેશ્વર, વિશ્વવ્યાપી, વિચારક જે સર્વના;  
 પપ્પસિદ્ધાર્થ, નારાયણ અને જે, નામધારી પર્વના;  
 સંકલ્પ જેના સિદ્ધિ છે, જે પદ્મસમીરણ રૂપે રહે;  
 છે અગ્રણી તેથી વિધાતા, ઉચ્ચ જન જેને કહે. ૨૮  
 જે પદ્મમહોત્સાહી, વીર્યવાળા, પિતાના પણ છે પિતા;  
 જે પદ્મઅમેયાત્મા, અકળ છે, જેને વખાણે સંહિતા;  
 શોભાયમાન સદૈવ જે, છે ગુરૂના પણ જે ગુરૂ;  
 જેના વિવિધ શુભ નામથી, જીવન કરે ભક્તો પુરૂં! ૨૯  
 જે છે પદ્મઅગોચર, અલ્પાકિક, જે સમયસૂચક કંશિષ્ઠ છે;  
 જે છે મહેશ્વર, મહાશાની, ધૃતમાં પણ ધૃત છે;  
 જેની કૃપા આ વિશ્વમાં, જય આપનારી છે સદા;  
 વરદાન જેનું અધિક હિત, જનનું કરે છે સર્વદા. ૩૦

૫૦ દેવતાઓને. ૫૧ બ્રહ્મનો વાચક. ૫૨ ચન્દ્રના કિરણરૂપ. ૫૩  
 વસુદેવના પુત્ર. ૫૪ પામી શમાય નહિ એવા. ૫૫ એના કાંઈ અર્થો  
 સિદ્ધિ છે એવા. ૫૬ ચાલક. ૫૭ મહોટા ઉત્સાહવાળા. ૫૮ માવમાં ન  
 આવે એવા. ૫૯ દેખાય નહિ એવા. ૬૦ જનમ.

જેની કૃપામય આપધી, સંસારની ૬૧ખાધા હરે;  
 જે ૬૨વર્ધમાન ગણાય, જે ભંડાર ભૂખ્યાના ભરે;  
 જેનું પ્રબળ છે પ્રાણબલ, જે કાન્તિના દેનાર છે;  
 જે યજ્ઞ રૂપે રોગ કેરા, રજઃકણ્ઠો હરનાર છે. ૩૧

જે ૬૩કામપ્રદ છે, ૬૪અનલ છે, જે પવન છે, આકાશ છે;  
 આખા જગતમાં જે તણો, પુરુષાર્થરૂપ પ્રકાશ છે !  
 માયા વિષે જે ખાંધનારો, છોડનારો જે થકી;  
 માયા તણી સત્તા જરા, જેને નહીં જીતી શકી ! ૩૨

તરસ્યા તણા જે છે સરોવર, ૬૫તપને સુખ જે કરે;  
 ૬૬સુરતેજવાળા સ્નાયુમાં, જે તેજ પોતાનું ભરે;  
 જે દીર્ઘદર્શી, ૬૭વેદવિદ્ ૬૮અગ્રાધ્ય જે વાણી વડે;  
 ૬૯પરિપાક આન્યા વગર જેનું મૂળ ઉડું ના જડે ! ૩૩

જે અભાંકૃત છે સર્વ ગુણથી, તેજ જેનું છે મહા !  
 ૭૦સાક્ષાત્ દર્શન થાય તો, ઉદ્ધાર શા આવે અહા !  
 જેના નયનમાં અમી વરસે, શત્રુને જે ઘે ક્ષમા;  
 જેની કૃપા જે થઇ ગઇ તો, નાશ પામે ૭૧યક્ષમા ! ૩૪

જે ન્યાયપક્ષ લક્ષ આપી, સંધિ સૂચવનાર છે;  
 જે સ્મરણ એનું કરે છે, તે તણું સાંભળનાર છે;  
 અધિકાર જેનો જેટલો, ફળ તેટલું તેને દિયે;  
 જે શત્રુ કેરા હાથમાંથી, શસ્ત્ર પણ છિનવી લિયે ! ૩૫

૬૧ અંધન. ૬૨ વૃદ્ધિવાળો. ૬૩ ઇન્દ્રિયને પૂર્ણ કરનારા. ૬૪ અનિરૂપ. ૬૫ તપેલાને. ૬૬ દેવતાઈ લેજ. ૬૭ વેદને જાણનારા. ૬૮ મહત્ત્વ ધરી શકાય નહિ એવા. ૬૯ શોભતા. ૭૦ પ્રત્યક્ષ. ૭૧ કૃપા જેવા મહારોશો.



જે સમયસૂચક થઇ કરે છે, વિજય નિજ લીલાવડે<sup>૭૨</sup>  
 ૭૨અન્યક્ત અથવા ૭૩અન્યક્તનો, નહિ ભેદ પણ જોનેપાડે;  
 જે કરે ૭૪અત્યાપ સાથે, હૃદયથી નિજ પાપનો;  
 છે નિવારણ કરનાર જે, તેવા જોનાના તાપનો. ૩૬  
 ૭૫સર્વાર્થસાધક નામ આપી, સાધુ જોને ગાય છે;  
 જે પરમ જોઈ પ્રેમ સામે, પ્રકટ પણ થઇ જાય છે।  
 જોના ન જોવા કોઇ, જે તણુ જીવન ઠેરા તાત છે;  
 જે વેદમાં, ઉપનિષદમાં, વડસાસમાં પ્રખ્યાત છે. ૩૭

૭૬અધિષ્ઠાન જે, સંપૂર્ણ જે, જે છે પુરાતન કાળના;<sup>૭૬</sup>  
 ગુણ કોણુ ગાઇ શકે મુખથી, આદિ નર ગોપાલના।  
 જે ૭૭અજ્ઞને છે માર્ગદર્શક ૭૮હીનવત્સલ ૭૯પુત્ર છે;  
 ૮૦ધ્રુવ જે ગણાયા, ગહન જે, જે પુત્રમાં પણ પુત્ર છે. ૩૮  
 ૮૧માધવ તણા જે નામથી, પંડિત મુખે પંકાય છે,  
 સમ દષ્ટિ જોની છતાં પણ જે, ભક્તને અતિ શ્લોકાય છે;  
 જે ચિરંજીવી, ૮૨અસંમિત છે, કાર્ય, કારણરૂપ છે;  
 ૮૩અનિરૂદ્ધ જે ૮૪પ્રણમન જે, જોનો વિકાસ અનૂપ છે. ૩૯

જોના ચતુર્ભુજ શંખ, ચક્રે, ગદા તંત્રજ પદ્મથી;  
 શૈલી રથા સમયાનુસાર પ્રયોગવાળા કર્મથી।  
 છે તપશ્ચર્યા જે તણી, સૌ તપસ્વી કરતાં વડી;  
 આખીય જોના હાથમાં, સંસાર સાંકળની કડી! ૪૦

૭૨ અપરક. ૭૩ પરક. ૭૪ પરનારો. ૭૫ સર્વ અર્થને સાધનારો.  
 ૭૬ આધાર, મળ ૭૭ અજ્ઞાન, અત્યંત. ૭૮ રંક હિપર વહાલ રાખનારો.  
 ૭૯ તુરં ૮૦ વિદ્યજ ૮૧ ભક્તીના પતિ. ૮૨ માપમાં ન આવે એવા  
 ૮૩ જોનો અવશેષ ન રી શકાય એવા. ૮૪ પ્રકાશવાળા. ગારમાં એક વ્યક્ત.

જે છે ૮૫મહાધર અને ૮૬જંજીર, બધ વસુ જેમાં રહ્યા;  
 જે છે, અનંત ૮૭અભિષેકાતા, મહોદય જેને કલા;  
 જે આધિના હરનાર સાચા, આધિને પણ જે હરે;  
 જેની કૃપાથી ઉપાધિ નથી, સ્પર્શતી લવ અંતરે ! ૪૧

જે ૮૮મહેન્દ્ર કહેવાય છે, યુગચક્ર જેના હાથમાં;  
 સાગર થકી પણ અધિક જેની, ગવાઈ ૮૯શ્રુતિમાં કમા !  
 સાહિત્ય જેનું સારવાળું, સુસની નભરે તરે;  
 જે શક્તિરૂપે, સ્થૂળરૂપે, વિશ્વને ધારણુ કરે ! ૪૨

જે ૯૦સેતુરૂપે ભક્ત સાર, સર્વ સ્થલમાં શોભતા;  
 વૈરાગ્યસંપન્ન, ધર્મજ્ઞાતા, પાત્રજનને બોધતા;  
 જે થકી પામે શાન્તિ, સુખ, ત્રણ તાપથી પીડાયલા;  
 જેમાં રહી છે પ્રથમથી, વળણાયલી સોળે કળા ! ૪૩

જે સૂર્યમાં, જે ચન્દ્રમાં, જે ઠિરણુમાં, ઐહ્યામમાં;  
 વૈકુંઠમાં, જે સ્વર્ગમાં, ગોલોક, ૯૧અક્ષરધામમાં !  
 જે કનકમાં, જે રત્નમાં, જે રૌપ્યમાં, પ્રતિ સ્થાનમાં;  
 શોભી રહ્યા જે હુશળતાથી, જ્ઞાન ને વિજ્ઞાનમાં ! ૪૪

બ્રહ્માંડના જે ૯૨અક્ષુરૂપે, રહીને નિરખે બધું;  
 કોઈ ન એમ કહી શકે કે વિષ્ણુ કરતાં હું વધું !  
 ૯૩સૌહર્યથી જે પૂર્ણ છે, જે પ્રતાપી, સર્વેસ છે;  
 ૯૪સર્વોચ્ચ જેનું ભાગ્ય છે, જે ૯૫પ્રજામાં પણ પ્રજા છે. ૪૫

૮૫ પૃથ્વીને ધારણુ કરતાસ. ૮૬ સનૂકને ધારણુ કરતાસ. ૮૭ ઉચ્છિન્નને  
 આર્યનાસ. ૮૮ મહોદય કન્દ્ર. ૮૯ વેદ. ૯૦ પાત્ર. ૯૧ પિનાસ બગરનું  
 સ્થાન. ૯૨ નેત્ર જેવા. ૯૩ શોભા. ૯૪ સર્વથી ઉંચું. ૯૫ જ્ઞાની.

જે છે ૯૧ અકામી, ૯૦ વીતલય, જે ૯૮ રમ્ય છે, ૯૯ અકુ છે;  
 જેને ન જીતે કોઈ, જે નર શરમાં પણ શર છે;  
 જે વિદ્વનાશક, પ્રકાશક, સદ્વૈષ, જે પરમેશ છે;  
 અદ્વા નિહાળે સર્વની, જે ૧૦૦ નેયક ૧૦૧ રસેશ છે. ૪૬  
 જે ૧૦૨ યેયને સમજી શકે, પૂરું કરાવી પણ શકે;  
 જે ત્રેમ ઉપજાવી શકે છે અને વિસરાવી શકે !  
 જાણી કરે છે ક્લેશકારક, પ્રસંગો જે પાત્રના;  
 પાલક થકને જે રક્ષા છે, ૧૦૩ સદય પ્રાણીમાનના. ૪૭  
 જે હિતાવહ સંયોગને, નિજ યુક્તિથી પેદા કરે;  
 જે લાલ જોનો દ્યે નહીં, તેનેય પણ પ્રેર્યો કરે !  
 જેના ચમત્કારો અલૌકિક, સમજમાં ઉતરે નહીં;  
 જેના ૧૦૪ અનુગ્રહ વચર ધાર્યું કાર્ય પણ સુધરે નહીં. ૪૮  
 આ જીવ-નોકા કદી જલટા, માર્ગમાં દોરાય છે;  
 જે કૃપા જોની હોય તો, તે સરલ પણ થઈ જાય છે !  
 જે હયાનમાં દર્શન દિયે છે, જ્ઞાનવાળા ભક્તને;  
 જે દૂર રાખે નિજ થકી, માયા તણા આસક્તને. ૪૯  
 જે ૧૦૫ મોક્ષગામી કાળ ધાર્મિક પગથિયાં રૂપે રહે;  
 આનંદ અર્પે તે થકી, આનંદધન જેને કહે;  
 અક્ષય રહે જે અંત વેળા, ભાગ્યવાન, મહાન જે;  
 જે પ્રલય સમયે સર્વ જીવો તણા લયનું સ્થાન છે. ૫૦

૯૧ ક્રિષ્ણ વચરવા. ૯૭ નિહાર. ૯૮ સુંદર. ૯૯ કૃપા વચરના, દયાળુ.  
 ૧૦૦ નીતિવદેયકવના યોગ્ય. ૧૦૧ રસવા હૃદય. ૧૦૨ જ્ઞાનનો વિષય.  
 ૧૦૩ દયાવાળા. ૧૦૪ કૃપા. ૧૦૫ મોક્ષની હયાનવાળા.

જે પિંચબૂતો જોડનારા, જોડનારા જે ખરા;  
 જેના નિયમમાં ૧૦૬ ન્યૂનતા, નહિ આવનારી પણ જરા !  
 પોતાતણી ઇચ્છા પ્રમાણે, ચલાવે જગચક્ર જે;  
 સીધા કહે છે ૧૦૭ નિયામક થઇ, ૧૦૮ વક્રમાં પણ વક્રને ! ૫૧  
 બુદ્ધ્ય રૂપ જે છે, ૧૦૯ અનામય જે, ૧૧૦ અમિતવિક્રમ દેવ જે;  
 પામે વિભવ શુભ કહે એની, પ્રેમપૂર્વક સેવ જે;  
 પોતે વિભૂષિત સર્વ વાતે, તેજના અંખાર જે;  
 ૧૧૧ અર્પિત, કહે ના કોઇને, દાતારના દાતાર જે. ૫૨  
 ૧૧૨ જ્યોતિર્ગણેશ્વર, ૧૧૩ સમીહન જે, સર્વથા ૧૧૪ કેન્દ્રસ્થ છે;  
 જે પૂજવાને યોગ્ય છે, જે સ્વસ્થમાં પણ સ્વસ્થ છે;  
 જે ૧૧૫ પર્યવસ્થિત, ૧૧૬ વિદ્યુત્તમ, સન્માર્ગશામી સંત છે;  
 કિર્તન, ભજનમય નામમહિમા, જે તણો અત્યંત છે. ૫૩  
 ૧૧૭ વાચસ્પતિ જે, ૧૧૮ સ્વયંભૂ જે, ૧૧૯ પ્રણવ જે ૧૨૦ ચિદ્રૂપ છે;  
 શત્રુ મ્ને જે, ૧૨૧ સ્ત્રવસ્થ જે, અવિછિન્ન જેનું રૂપ છે;  
 જે યોગ્યને આપે અભય, ચાલક ખની આ સૃષ્ટિના;  
 જે દેશના કર્મોનુસારે, અર્પનારા વૃષ્ટિના. ૫૪  
 જે દેવતામાં યજન કરવા યોગ્ય નિત્ય ગણાય છે;  
 ૧૨૨ ક્રૂટસ્થ રૂપે જે રહ્યા, જે સ્તંભરૂપ મનાય છે;

૧૦૬ ઓઝારા. ૧૦૭ નિયમમાં રાખનાર. ૧૦૮ આડા, વાંકાં. ૧૦૯  
 નીરોગી. ૧૧૦ માપમાં ન આવે તેવા પરાક્રમી. ૧૧૧ આપેલું. ૧૧૨ જ્યોતિ-  
 ગણના ઇશ્વર. મહા તેજસ્વી. ૧૧૩ સારી રીતે ચેષ્ટા કરનારા. ૧૧૪  
 મધ્યસ્થ, વચ્ચે ઉભેલા. ૧૧૫ વિશ્વમાં સર્વત્ર વ્યાપી રહેલા. ૧૧૬ વિદ્વાનોમાં  
 ઉત્તમ. ૧૧૭ વિદ્વાના સ્વામી. ૧૧૮ પોતાની મેળે પ્રકટ થનારા. ૧૧૯  
 હૃદયકાર વાચક શબ્દ. ૧૨૦ ચૈતન્યરૂપ. ૧૨૧ પોતાની સ્થિતિમાં સ્થિત.  
 ૧૨૨ આત્મસ્વરૂપ.

ગોકુલ વિષે લીલા રમ્યા, મથુરા ગયા વેગે કરી;  
 પિતૃ, માતાને દુઃખમુક્ત કીધાં, કંસની સત્તા હરી. ૫૫.  
 યજ્ઞમાન રૂપે સોમરસનું, પાન જે કરનાર છે;  
 જે દેવતાઓને સુધા, અતિ પ્રેમથી પાનાર છે;  
 ૧૨૩ભુર, ભુવર, સુંદર સ્વર્ગમાં, જે વૃક્ષસમ વ્યાપી રહ્યા;  
 સૌ શાસ્ત્રકારોએ મહા, ૧૨૪યોગેન્દ્ર પણ જેને કહ્યા ! ૫૬  
 નિજ બણી દેખે પ્રેમ જોતો, પ્રેમ પોષ તે તણો;  
 જેને નામે છે વિનયસહ, ગંધર્વ, કિન્નર, સુરગાંગા;  
 જે વંશવર્ધન, ૧૨૫કુન્દ ૧૨૬કુન્દર, ૧૨૭કુમુદ, નિઝહવાન છે;  
 જે સેવકોને સુલભ છે, જે કૃપાનાજ નિધાન છે. ૫૭  
 ૧૨૮ઐશ્વર્ય, યશ, ત્યમ ધર્મ, લક્ષ્મી, ભોક્ષમય, વૈરાગ્યથી;  
 ૫૯ ભગ વડે શોભી રહ્યા, ભગવાન નામે ભાગ્યથી;  
 જે સજે ને પોષણ કરે, સંહાર જેના હાથમાં;  
 જે મનસ્વત્ત્વે, બુદ્ધિતત્ત્વે, રમે સોના સાથમાં. ૫૮  
 જે હલાયુધથી ભૂ તણું, ગાયો તણું રક્ષણ કરે;  
 પરવશ ખનેલા છપની, અજ્ઞાનતાને જે હરે;  
 જે છે ૧૨૯પ્રમોદન, અજર જે, જે અમર છે, ગંભીર છે;  
 નિર્ભીત થઇ જે ઝૂઝનારા, વીરમાં પણ વીર છે. ૫૯  
 જે ૧૩૦સર્વવાગીશ્વરેશ્વર છે, ૧૩૧કૃતાગમ, જે ૧૩૨મુદ છે;  
 જે ૧૩૩વાજસન છે, દીનના વિશ્રામરૂપ ૧૩૪મુકુન્દ છે;

૧૨૩ પાતાળ પૃથ્વી અને સ્વર્ગ લોક. ૧૨૪ મહાયોગી. ૧૨૫ સ્ફુટિક મણિ  
 જેવા નિમગ્ન. ૧૨૬ કુન્દપુષ્પ સમાન શુદ્ધ રૂપો આપનારા. ૧૨૭ પૃથ્વીના  
 કારને કટારી રંગત કરનારા. ૧૨૮ પૂજ્ય સના. ૧૨૯ આનંદ આપનારા.  
 ૧૩૦ વાણીના મહેશ્વર. ૧૩૧ વેદના કર્તા. ૧૩૨ સુંદર. ૧૩૩ આગેનો  
 અત્ત આપનારા. ૧૩૪ પુણ્યનંદ પ્રાપ્ત કરનારા.

જે પ્રેમીમય છે, ૧૩<sup>૧</sup>શતાનન છે, ભેદ જ્યાં દેખાય ના;  
અવતાર વીલા જે તણી, લવલેશ બણી બય ના. ૧૦

દુઃસ્વપ્નનાશન, પ્રકાશન, જે આર્યમાં પણ આર્ય છે;  
જે મહર્ષિ છે, કપિલ સરખા મહાના આચાર્ય છે;  
જે કાળના પણ કાળને, વાળી શકે પાછે પગે;  
દ્રઢ બની જે વચ્ચે જીભે, કોઈ થકી પણ ના ડગે. ૧૧

જે અમાની છે, ધન્ય છે, જે વિલક્ષણ, હેમાંગ છે;  
પટ પીત, સુંદર સુકુટમય, જે તાણું અંગ વરાંગ છે;  
પરબ્રહ્મ જે, ૧૩<sup>૨</sup>તત્ત્વ નામથી જેને ૧૨<sup>૨</sup>અતીતો ઝાળખે;  
જે તણા સ્તોત્રો ભક્તકવિયો, ભાવમય ખડખડા લખે. ૧૨

જે વસન્તાદિક ઋતુ પટના, નિયંતા છે પ્રથમથી;  
પરિવર્તનો જેના વિના, આ જગતમાં શ્રાતાં નથી;  
ઠંકાયલા જે પંચકોશે, છતાં જે સાનંદ છે;  
જે ૧૩<sup>૩</sup>સેવ્ય શરણાગત તણા, જે દક્ષ છે, સુખકંદ છે ૧૩

જે સગુણ, નિર્ગુણરૂપ છે, જે કલ્પવૃક્ષ સમાન છે;  
જે ભક્તની શ્રદ્ધા નિહાળી, સ્વયં શ્રદ્ધાવાન છે;  
બણી શકે, સમજી શકે, પૂરી શકે જે ૧૩<sup>૪</sup>શ્રેયણા;  
જે જીવના મનમાં કરે, કર્મોનુસારી પ્રેરણા. ૧૪

જે ૧૪<sup>૦</sup>શરણ છે, જે ૧૪<sup>૧</sup>અતુલ છે, જે વર્ક્ષમાન, વિશાળ છે;  
જેનું વધારેમાં વધારે, તેજવાળું બાળ છે!

૧૩૫ સોંકોડા છુપવાળા. ૧૩૬ ને. ૧૩૭ છુપા. ૧૩૮ શ્રેવશ ચેતન.  
પૂજ્યા ચેતન. ૧૩૯ શ્રદ્ધા. ૧૪૦ પ્રત્યેક શરીરમાં પ્રકાશ કરનાર. અદિદેવ.  
૧૪૧ જેની ભેડે કોઈની તુલના કરી શકાય નહિ એવા.

જે ગુપ્તમાં પણ ગુપ્ત જાણે, કલાધર ૧૪૨મર્મજ છે; ૬૫  
 છે સર્વ લક્ષણ સાધ્ય જેને, જે ખરા ૧૪૩મર્મજ છે.

જે રહે હૃદયાકાશમાં, તે થકી ગુહ્ય જણાય છે;  
 સંકર્ષણી સત્તા વડે, જે પ્રાણુખલ હરિ જાય છે !  
 ફંદે ફસેલા જીવને, જે ખચાવે છે પ્રીતિથી;  
 દુર્બુદ્ધિવાળાને ચલાવે, જે ફરીને નીતિથી. ૬૬

જે ૧૪૪વિરોચન છે, અયમ છે, જે યોગમાં આરૂઢ છે;  
 જેની કલા, ઇચ્છા, પ્રભા, અતિ ગૂઢમાં પણ ગૂઢ છે;  
 જે નિરાકાર છતાં પ્રસંગે દેહધારી થાય છે;  
 જેના વડે અસુરો ડરે, ૧૪૫સુર, ભક્ત પણ રક્ષાય છે. ૬૭  
 સંખ્યા વખરના રૂપ જે, ધારણ કરે છે અવસરે,  
 ૧૪૬અતુરસ જે, ૧૪૭નિતમન્યુ જે, કોઈ થકી પણ ના ડરે;  
 ૧૪૮અસ્તિત્વમાં જે પૂર્ણ છે, જે ૧૪૯શિશિર સરખા શાન્ત છે;  
 જેનું હૃદય પણ સર્વ કરતાં, ૧૫૦સર્વથા નિર્ભાન્ત છે. ૬૮

જે તણી ઉપમા શબ્દદ્વારા પૂણુ પણ થાતી નથી;  
 જે ઉચ્ચ આપી શકે ઉપમા ન્યથા તે જાતી નથી;  
 જે તણી આજ્ઞા કદી પાછી અવરથી ફરતી નથી;  
 જે તણા આશ્રય વખર મનની કામના સરતી નથી. ૬૯  
 જે મહાનિધિ છે, જયી છે, જે ૧૫૧શ્રમણ, ૧૫૨શબ્દાતીત છે;  
 ઉત્કૃષ્ટમાં ઉત્કૃષ્ટ જેની રસ ભરેલી રીત છે;

---

૧૪૨ ઉદામાં ઉડું જાણનારા. ૧૪૩ ધર્મને જાણનારા. ૧૪૪ વિશેષ  
 રૂપિ ઉપજાવનારા. ૧૪૫ દેવો ૧૪૬ આદે દિશાના જ્ઞાતા. ૧૪૭ કોઈને  
 જીતનારા. ૧૪૮ જ્યાં વિજ્યાન ૧૪૯ શિશિર જાતુ. ૧૫૦ સર્વ પ્રકારે;  
 ૧૫૧ જ્ઞાનનારા. ૧૫૨ શબ્દમાં ન આવે એવા.

આરંભમાં વેદાન્તના જે, પારને પામી ગયા !  
 ધરે સાંઘેરા ૧૫૩ પ્રણેતાને, પ્રેરનારા જે થયા ! ૭૦  
 જે પમાડે આશ્ચર્ય એવા, તેજથી રાચી રહ્યા;  
 ગુણગાન જેના ગાઇને, સંતો બધા નાચી રહ્યા !  
 જે રાગ અથવા દ્રેષથી, છે રહિત તોયે ભક્તને;  
 ધરે અધિક નિજના ગણી, ગીતા વિષે પણ વ્યક્ત છે. ૭૧  
 જે વિદ્ય કેરા વાદળાં, ક્ષણ એકમાં અલગાં કરે;  
 જે લોકહિતને કાજ સુંદર લોકધર્મો આચરે;  
 ચંદ્રવંશમાં જે શ્રેષ્ઠ છે, યમુના કિનારે જે રમ્યા;  
 ગોપાલ નેનું નામ જે ગોપાલ ગોપીને ગમ્યા ! ૭૨  
 શુભ વૃત્તિ, જેની દયાદારા, દુષ્ટની થઇ બચ છે;  
 જેના કટાક્ષે હૃદયની પણ, બુદ્ધિ ૧૫૪ કુંઠિત થાય છે;  
 જે અન્યદારા ચેતના, ઉપજવનારા બદને;  
 માને નહીં એ, તો ખતાવે, અંતમાં જે કદને. ૭૩  
 જે છે કવીશ્વર, હંસ છે, છે ૧૫૫ ધૃતાત્મા, જે ૧૫૬ સર્ગ છે;  
 રક્ષણ વિનાના જીવના, રક્ષક રૂપે જે ૧૫૭ દુર્ગ છે;  
 જે યોગનિદ્રામાં રહીને, યોગનું સુખ ભોગવે;  
 સ્તુતિ સાંભળી નિજ ભક્તની, જેનું હૃદય સ્નેહે ધ્રુવે. ૭૪  
 જે જ્ઞાનદારા ૧૫૮ અમ્ય છે, અજ્ઞાનથી જે દૂર છે;  
 ૧૫૯ ઔઘાર્યમય હોવા છતાં, જે દૈત્ય પ્રત્યે દૂર છે;  
 જે યોગ્ય રીતે સર્વજનું, પોષણ કરે, પાલન કરે;  
 વર્તે ન સીધા તે તણું, ૧૬૦ શાસક બની ૧૬૧ શાસન કરે. ૭૫

૧૫૩ રથવતી. યોજનારા. ૧૫૪ બૂઠી. સાંકડી. ૧૫૫ આત્માને પાવણ  
 કલ્યાણ. ૧૫૬ સુષ્ટિ રચના. ૧૫૭ સિદ્ધા એવા. ૧૫૮ બળવા શે. ૧૫૯  
 હિસતાની બુદ્ધિવાળા. ૧૬૦ સિદ્ધા કરનારા. ૧૬૧ સિદ્ધા.



જે ૧૧૨ તનુવર્ધન, ૧૧૩ ઇન્દ્રકમા, નરોત્તમ, જે ૧૧૪ સ્વાસ્ત્ય જે  
 જેનું કરુણાવાન અથવા વ્યંગવાળું હાસ્ય છે !  
 આકાશચારી, ૧૧૫ અહીં જે, કેશવ વળી કહેવાય છે;  
 ૧૧૬ અન્નજ અને ૧૧૭ નૈકજ, ૧૧૮ અનિર્વિનુભ જે સદા દેખાય છે. ૭  
 અત્યંત કામળ હૃદય જેનું, તેમ અધમોદ્ધાર જે  
 જેનો ન કોઇ પાર પામે, એટલો વિસ્તાર છે !  
 પાપી જુએ જેને ભયંકર, જુએ ધર્મી સુખપ્રદા;  
 જે તણા આશ્રય વગર જનની નથી ટળતી આપદા. ૭  
 જે એક કે બીજે રૂપે, છે માન્ય જનમંડળ વિષે;  
 માને નહીં તેનેય જેના, અમરકારો બહુ દિસે !  
 જે ૧૧૯ પરાભવ પામે નહીં, બળવાનમાં બળવાનથી.  
 બહુ સકાતા જે નથી, કળવાનમાં કળવાનથી. ૭૮  
 અધિકાર જેનો હૃદય છે, તોયે પ્રમાદી જે નથી;  
 પુરુષાર્થના સાધક સદા, પણ વૃથાવાદી જે નથી;  
 કર વિષે એવર્ધન ધરી, મદ ઇન્દ્રનો જેણે હમી;  
 યમુના તણું જળ ૧૨૦ અવિષ કરવા, નામ વશ જેણે કર્યો !  
 ૧૨૧ મેધા મહા જેની રહી, જે છે ૧૨૨ ભયાપહ ૧૨૩ વિદ્યુત  
 અતિ ગર્વવાળા શત્રુઓ, જે આગળે આંતે નથી !  
 જેને નથી અતીયલેદ જરાય જે ૧૨૪ નિર્લેપ છે,  
 જેણે ન એને આજીવન, તેને સદા ૧૨૫ વિદેષ છે.

૧૧૨ પ્રભને વધારનારા. ૧૧૩ ઇન્દ્રના જેવું કમ કરનારા. ૧૧૪  
 સુખપ્રદા. ૧૧૫ પૂજવા યોગ્ય. ૧૧૬ આદિ પુત્ર, ૧૧૭ અનેક  
 લેખારા. ૧૧૮ એક વચરનો. ૧૧૯ હાર. ૧૨૦ જે વચરનું. ૧૨૧  
 કરવાની કુદ્ધિ ૧૨૨ ભયને કરવા વાળો. ૧૨૩ પરાક્રમી, ૧૨૪  
 નહીં એવા. ૧૨૫ બાહુલતા.

